

Justitsministeriet

København, den 31. januar 2014

Vedr. Høring over Rapport om bedre og mere effektiv behandling af civile sager, Deres sagsnr. 2013-4000-0081

Justitsministeriet har ved e-mail af 20. december 2013 anmodet om Dommerfuldmægtigforeningens eventuelle bemærkninger til Rapport om bedre og mere effektiv behandling af civile sager afgivet af udvalget af samme navn.

Indledningsvist skal foreningen endnu engang gøre opmærksom på, at det er beklageligt, at foreningen ikke har været repræsenteret i udvalget, ikke mindst henset til, at foreningens medlemmer behandler op mod 25 % af de civile sager ved domstolene og deltager i forberedelsen af en endnu større procentdel. En henvendelse fra foreningen til Justitsministeriet herom er forblevet ubesvaret, og deltagelse i enkelte følge-gruppemøder for effektiviseringsarbejdet med deltagelse af et større antal interesseorganisationer har, efter foreningens opfattelse, langt fra været tilstrækkelig. Yderligere er det foreningens opfattelse, at også repræsentanter for retternes kontorpersonale burde have været inddraget direkte i udvalgsarbejdet.

Foreningen har forelagt rapporten for foreningens civilfagudvalg, og foreningen har nedenstående bemærkninger til udvalgets rapport samt bilag. Foreningen skal herved beklage, at nogle af de nedenfor nævnte synspunkter burde have været fremsat i forbindelse med foreningens høringssvar afgivet den 17. juli 2013. Der var imidlertid tale om en høring gennemført af Justitsministeriet i sommerferieperioden.

Ad Ankefrist på 4 uger

Udvalget foreslår i delnotat om adgangen til appel i civile sager, at ankefristen i retsplejelovens § 372, stk. 1, i alle tilfælde ændres til 4 uger. Foreningen må forstå udvalgets bemærkninger således, at ændringen af ankefristen ikke kommer til at berøre anke af ægteskabs- og forældremyndighedssager, da ankefristen for disse sager er reguleret i retsplejelovens § 454. Om end foreningen er bekendt med, at særligt forældremyndighedsområdet har været genstand for et større reformarbejde inden for de seneste par år, er det foreningens opfattelse, at der ikke ses at være valide argumenter for, at der skal være en forlænget ankefrist i disse sager i forhold til alle andre civile sager, ligesom parterne i sager af denne karakter – om nogen – har brug for en hurtig afklaring af deres retsstilling. Foreningen skal derfor opfordre Justitsministeriet til også at begrænse ankefristen i de sager, der er omfattet af retsplejelovens § 454.

Ad Ankebegrænsning for sager med en sagsværdi på 50.000 kr. eller derunder

Foreningen har herudover noteret sig, at det af udvalget foreslås, at civile sager med en sagsværdi under 50.000 kr. alene skal kunne ankes med tilladelse fra Procesbevillingsnævnet. Den foreslåede værdigrænse er sammenfaldende med værdigrænsen for sager omfattet af retsplejelovens kapitel 39 (Småsagsprocessen).

Det er foreningens principielle holdning, at en beløbsgrænsen på 10.000 kr. bør hæves til et mere tidssvarende niveau, og en beløbsgrænse på 50.000 kr. meget vel kan være det korrekte niveau.

Udvalgets forslag giver dog anledning til, at foreningen generelt vil udtrykke bekymring for de seneste års udvikling i karakteren af de sager, som behandles efter retsplejelovens kapitel 39, idet der i flere og flere tilfælde ikke er tale om rene fakturakrav, men derimod relativt komplicerede spørgsmål, herunder komplicerede mangelssager og anerkendelsessøgsmål, hvor kravene til retternes vejledningsindsats over for parter, som ikke er repræsenteret ved advokat er (for) høje. Denne udvikling til trods, peger retspraksis¹ i kæresager på, at det hos landsretterne er holdningen, at næsten alle sager kan behandles som småsager – herunder også sager, hvor der skal gennemføres, hvad der minder om et egentligt syn og skøn.

En egentlig ankebegrænsning i disse sager vil formodentlig få den betydning, at sagerne vil blive ”pustet op” under byretssagen, da parterne vil sikre sig, at alle forhold er taget med, og dermed yderligere komplicere og forlænge behandlingen af disse sager. Effektiviseringspotentialet ift. en ankebegrænsningsregel som svarer til beløbsgrænsen for småsager kan herved mistes.

Endelig vil foreningen henlede opmærksomheden på, at den efterhånden udstrakte brug af diverse forbrugerankenævn, samt rettens generelle forpligtelse til at henvise en civil sag til nævnsbehandling, når en forbruger anmoder herom, i mange tilfælde medvirker til en betydelig forlængelse af sagsbehandlingstiden, set i forhold til et direkte sagsanlæg ved en byret, eller hvis sagen ikke var blevet henvist. Årsagen hertil er, at henviste sager ofte alligevel skal behandles ved byretten, fordi én af parterne ikke er enig i nævnets afgørelse, eller at nævnet – efter en sagsbehandlingstid, der ikke sjældent strækker sig over mere end 6 måneder – afviser sagen, fordi nævnsbehandling ikke findes at være hensigtsmæssig.

Ad Øget brug af advokatpålæg

Udvalget har fremsat forslag om, at det i videre omfang bliver muligt at meddele advokatpålæg. Det ses ikke af rapporten, om udvalget i den forbindelse har overvejet, hvorvidt advokatpålæg i småsager tillige skal være muligt. Det synes, uanset bemærkningerne i forarbejderne, at være retstilstanden², at der i småsager ikke kan gives advokatpålæg – i hvert fald ikke med virkning for sagens forberedelse. Konsekvensen heraf er, at sager, der efter deres karakter ville kunne behandles i småsagsprocessen, men hvor én af parterne ikke kan overskue processen, og hvor rettens vejledning ikke er tilstrækkelig, vil skulle overgå til almindelig civil behandling. Dette medfører en fordyrelse af processen i form af øgede sagsomkostninger. Foreningen savner således en stillingtagen til, om en lempelse af betingelserne for meddelelse af advokatpålæg også vil have virkning for sager behandlet efter retsplejelovens kapitel 39.

Yderligere bemærkninger

Foreningen støtter generelt opfordringerne om øget digitalisering, herunder at der – om muligt - arbejdes hen mod en løsning med brug af elektroniske blanketter. Som det mindre i det mere støtter foreningen også brug af forklæder ved indgivelse af stævning og svarskrift. Foreningen støtter endvidere udvalgets bemærkninger om incitamenter til øget brug af retsmægling samt bemærkningerne om retsafgifter.

Foreningen kan fortsat tilslutte sig udvalgets forslag vedrørende sagstilgangen til Højesteret, jf. herved bilag 2, og samt Retsplejerådets forslag vedrørende syn og skøn.

¹ Se eksempelvis FM 2013.239, FM 2013.153, FM 2013.103, FM 2012.321, FM 2012.301, og FM 2012.269.

² Jf. UfR 2009.2047Ø og FM 2013.38 (VLK af 28. september 2012) i modsat retning dog FM 2013.244, hvor landretten dog ikke ses eksplicit at tage stilling til spørgsmålet.

dommerfuldmægtigforeningen

Endelig vil foreningen henstille til, at eventuelle besparelser i drifts- eller lønsum, som måtte opnås ved at gennemføre den foreslåede effektivisering af civile sager, vil blive udnyttet andre steder ved domstolene til også at nedbringe sagsbehandlingstiden på andre sagsområder.

Dette høringssvar sendes alene elektronisk til: jm@jm.dk.

På foreningens vegne

Jacob Hinrichsen
Høringsansvarlig
Dommerfuldmægtigforeningen